

сно съ Императорската заповѣдь, която ще са издава за

полагатъ са подѣ испытаніе за тѣхнитѣ слѣтки, отъ Патріарха, и Митрополитытѣ, които иматъ право да зематъ срѣщу тѣхъ мѣркытѣ, които быхъ счели сгодны, безъ да имъ прави препятствіе нѣкой.

Притежателытѣ и Управителытѣ на Митрополи, Архиепископѣи, Епископѣи съ силата на даруванытѣ имъ отъ Насъ Бераты, за да не са обезпокояватъ и повреждатъ по времето на събиранията отъ Правителственнытѣ служители и други, нужно е да са поменува положително и опредѣленно въ условіята на Берата, който ще имъ са дарува, че реченнытѣ духовны лица трѣба да са необезпокояваны и неущетяваны на никой начинъ.

Ще са зематъ въ вниманіе сичкытѣ прозбы представляны отъ Патріарха и Синода, и посящы печата на Синода, и благосклонно ще са приема съко тѣхно представленіе или рѣшеніе, касателно до тѣхната религія.

Никой не ще досажда на Патріарха противъ пріетытѣ правила за патерицата, която носи на рѣцѣ, или за какво да е друго нѣщо което принадлежи на Богослуженіето.

Никой не ще му досажда, да иска насилственно да са приеме въ службата му, или да иска други подобны работы, противны на волята на Патріарха и Синода.

Подѣ никое извиненіе, и чрѣзъ никой начинъ не са прощава на нѣкого да противодѣйствува на мирното владѣніе на Цареградската Патріархія и на принадлежащытѣ ѣ отъ реченныя Патріархъ, съ съдѣйствието и съгласіето на Синода, какъто са разясни по горѣ.

Тѣй да бжде знаино на сичкытѣ, и да е на тѣхъ вѣрно чрѣзъ Моя Императорскый знакъ.

Издаде са въ Высокото съдалище на Господарственното Ми пребываніе на Цари-градъ, който е добръ заварденъ, и добръ защищаемъ, по средата на мѣсецъ Реби-юл-ахъръ на годината 1,277 — (1860 л. прѣзъ м. Октомверія).»